

ven — ja jeg tør ikke sige ullaar — men i ethvert Fald ikke har faaet den allerhøieste Grad af juridisk Klarhed. Jeg skal dog i saa Henseende tillade mig at udtale, at jeg tror, at vi kunne berolige os, thi efter de Erklæringer, som den ærede Minister har givet i Dag, er der for Fremtiden ingen Grund til at se med Vængstelse paa denne Sag. Efter at Ministeren har udtalt, at han i disse Blande, de naturligt begrænsede Blande, de nævre Blande osv. vil indskrænke sig til at frede en Fjerdedel, uden dog absolut at binde sig lige overfor de geografiske Bestemmelser, men at han, idet han hævdede Administrationens Ret til at bestemme, hvad der maatte betegnes som naturligt begrænsede Fiskevande, fandt det naturligt at følge den Vej, som jeg tillod mig her paa Sianantsudvalgets Begne at anbefale, og ogsaa var villig til at gjøre det. Ligesom Ministeren har meddelt, at det var sandsynligt, at til næste Aar disse Bestemmelser ville blive underkastede en Revision, og de Erfaringer, som man i Mellemtiden har gjort, ville blive lagte til Grund for nye Bestemmelser, tror jeg ikke, at der er nogen Anledning for Udvalget til ikke at tiltræde Forslaget om Fiskerikontrollen, og jeg tror, at der fra Thingets Side er Anledning til at være tilfreds med den Forhandling, der nu har fundet Sted her i Dag med den ærede Minister. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anerkjende den ærede Ministers Imødekommen og dermed for mit Vedkommende slutte denne Debat, som jo har taget en Del af Thingets Tid.

mig at gjøre et Par ganske korte Bemærkninger. Jeg skal kun sige, at jeg for mit Vedkommende ikke har været i Tvivl om, hvorledes jeg har opfattet de omtvistede §§ 9 og 41. Det forekommer mig, at efter disse Paragrafers Indhold kan man ikke ret vel forstaa dem paa anden Maade, end Udvalget har forstaaet dem, nemlig at Fredningen gjælder for hvert naturligt afgrændset Fiskevand. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig paa nogen som helst Diskussion, hverken med den ærede Indenrigsminister eller med Andre; jeg skylder kun at udtale, hvorledes jeg som Medlem af Udvalget opfatter dette Spørgsmaal. Da jeg tillige nu ser, at den talrige Fiskerbefolkning ved Roskilde-fjorden paa den Egn, hvor jeg bor, er bleven særlig uheldig stillet ved Indenrigsministerens Bestemmelse, kan jeg kun anmode den ærede Minister om, naar der nu, som jeg antager, fremkommer Anmodninger og Andragender fra en Del af disse Fiskere, da at vise sig imødekommende overfor dem. Roskilde-fjord er jo som bekendt lukket lige fra Frederiksfund op til Roskilde; det forekommer mig, det er en meget uheldig Stilling, disse Fiskere nu ere komne til at indtage. Jeg skal imidlertid ikke, da jeg haaber, at denne Sag vil lade sig forandre noget ved den ærede Ministers velvillige Stilling til den, komme videre ind paa den; jeg skal, som sagt, kun anmode den ærede Minister om, naar der maatte tilbyde sig Leilighed og fremkomme Udtalelser fra disse Fiskere, da at vise sig imødekommende overfor dem.

**P. Pedersen:** Som Medlem af det tidligere Fiskeriudvalg skal jeg blot tillade

Da Ingen yderligere ønskede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

#### Ændringsforslag under Nr. 6 til § 19 af Indenrigsministeren:

Nr. 3. (Understøttelse til fhv. Baneformand Carlson [87 Kr. 50 D.], fhv. Kontorbud Sprogøe [100 Kr.], Banevogter Sorgenfens Enke [29 Kr. 16 D.], Dagleier Chr. Nielsens Enke og Børn [83 Kr. 33 D.]) (Bet. Nr. 16).

Summen 628 Kr. 33 D. forhøies med 299 Kr. 99 D.

vedtoges uden Afstemning.

1) Ændringsforslag under Nr. 7 til samme Paragraf af Samme: Nyt Nr. (Bet. Nr. 17).

Efter Nr. 9 indsættes et nyt Nr., saalydende:

- „Til III. A. 13. (Veterinær- og Landbohøistolen):
- b. 2. Til Kontorhold, Summen forhøies med ..... 675 Kr.
3. Til Assistance og øvrige Kontorforretninger samt Sekretærforretninger, Summen forhøies med ..... 575 —“